sellelas pea sedda asja ärra / ja andis Mosesele kohhut / ja Mirjami peale tulli piddalitöbbi / et ta piddi seltse päwa leri tahha issearranisse jäma ; ja Aaron tunnistas ommad pattud ka ülles / ja peäsis sedda wisi.

Pärrast sedda aega käskis Jummal Mosesi wäljaläkkitada mehhi sedda maad lähhi katsuma ärra / kuhho Israeli rahwas piddid sama. Nimitto suggu-arro pits neid olli / ni mitto meest pidid minnema sedda maad watama / neid agga olli kaksteistkümmend / ja nende seas olli ka Josua ja Kaleb. Nemmad läksid siis Jummala sanna peäl watama / mis Ma se piddi ollema / kas se piddi hea kül ollema / ja mis rahwas seäl piddid ollema ellamas. Nellikümmend päwa ollid need mehhed sedda maad watamas / ja taggase tulles töid nemmad ühhe winamarja kohhara emnesega / mis kaks meest körrendaga kandsid ; nemmad töid ka granati-oune ja wigimarjo emnesega / et Israeli rahwas piddid sama nähha mis hea Ma se olli. Agga et need mehhed / kes taggasi tulnud rahwa wasto ütlesid / et seäl maal hirmsad sured mehhed ja tuggewad linnad piddid ollema ; hakkas kele rahwas karjuma ja nutma keige ö peal ; nemmad hakkasid ka Mosesse ja Aaroni wasto nurrisema ja

ja ütlema : Oh ollekssime meie Egiptusse-maale ärasurnud ! ehk oh surrekssime meie weel seie körbe ärra. Rahwale tulli ka se nou Egiptusse-ma pole jälle taggase missina ja ennesele ühhe peälikko tösta / kes neid piddi senna saatma. Kül Moses ja Aaron heitsid silmili mahha ja pallusid rahwast / et nemmad ei piddand mitte sedda pahha nou wötma ; sure kurbdusse pärrast kerristasid ka Josua ja Kaleb ommad kued löksi. Needsinnatsed kiitsid rahwa ette sedda maad mis nemmad ollid olnud watamas / kül nemmad ütlesid / et se sesuggune Ma piddi ollema / mis pima ja met joseb ; agga rahwas ei holind sest ühtegi ; nemmad ollekssid pea teisi kiwwidega surnuks wiskanud / kui ep olleks Jummal tsse omma sure auga mitte senna wahhele sanud ja sedda wisi sedda ärrakeelnud.

Tulleiwal aastal / kui esso-kord on / emmain.

Enne-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1737, lk. 23